Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1843
Copyright: Wien, Schottenstift (Benediktiner)

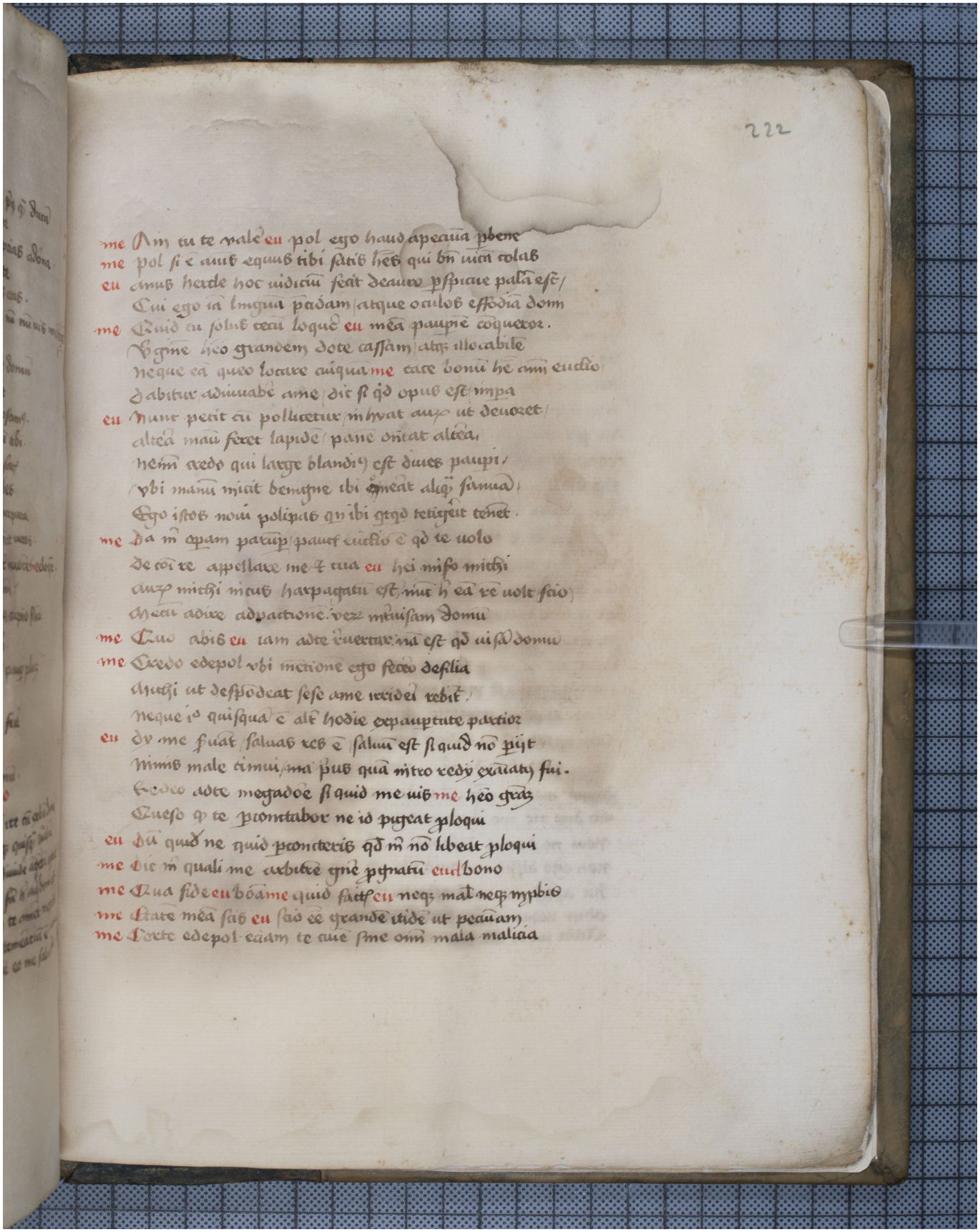

222

me Nim tu te vale eu pol ego haud apecauia pbene
me pol si e amus equus tibi satis hes qui bn mim colas
eu amus hercle hoc uidicu feat deauro pspiare pala est/
Cui ego ia lmgua padam atque oculos effodia dom
me Quid eu solus ccu loque eu mea paupe coquetor.
Vgine heo grandem dote cassam atq illocabile
neque ea queo locare aiqua me tare bonu he amu euclio
dabitur adiuuabe ame dit si qd opus est impa
eu Nunc perit eu polluetur mhvat auro ut deuoret/
altea mau ferret lapide pane ontat altea,
hem aedo qui large blandi est dues paupi/
vbi manu miat bemigne ibi emeat aliq̃ sanua/
Ego istos nouu polipas qui ibi qtqd tetigerit tenet.
me Da m̃ qpam paruip pauet euclio e qd te uolo
de coi te appellare me t tua eu hei miso mihi
auro mihi mtus harpagatu est mut h ea re uolt scio
Ad eau adire adpactione vez meuisam domu
me Quo abis eu tam adte euertue na est qd ui sd domu
me Credo edepol vbi mctione ego fecro deflia
Aurisi ut despodeat sese ame ireidei rebit/
neque id quisqua e alt hodie expauptate partior
eu dv me fuat salnas res e salum est si quid no pijt
Nimis male timui ma pus qua mtro redy exaiaty fui.
Credo adte megadoe si quid me uis me heo gratz
Quesq q te promtabor ne id pigeat ploqui
eu du quid ne quid promteris qd m̃ no lbeat ploqui
me Dic m̃ quali me arbitre gne pgnatu euclbono
me Qua fide eu boa me quid fatis eu neqz mat neqz mybio
me Stare mea fas eu sao ee grande itide ut peauam
me Dorte edepol eadam te aue sme omn mala malicia